

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐκ Ναυπλίου.

Ὁ ἐχθρὸς εἰσέβαλε πρὸ ἡμερῶν εἰς τὰ χωρία τῶν δύο τμημάτων τῆς ἐπαρχίας τῶν Καλαβρύτων, Κατζίνης καὶ Λιβαρτζίου, καὶ κατὰ τὴν 9 τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς ἐσκήνωσεν εἰς Δάραν ἐκτεινόμενος ἕως εἰς τοῦ Καμπᾶ τὸν μύλον καὶ τὰ περίξ χωρία. Τοῦτο μαθὼν ὁ Κ. Γεώργιος Λεχουρίτης, παραλαβὼν τοὺς ὑπ' αὐτὸν στρατιώτας, καὶ συναθροίσας καὶ ὅσους ἄλλους ἐδυνήθη, ἔδραμεν εἰς Σοποτόν, καὶ συνάξας καὶ τοῦ χωρίου ἐκείνου τοὺς ὀπλοφόρους, κατέλαβε τὰς δύο θέσεις τοῦ Σοποτοῦ, ἅγιον Ἀθανάσιον καὶ ἅγιον Γεώργιον, ὁπόθεν ἐδύνατο ὁ ἐχθρὸς νὰ εἰσβάλῃ εἰς Σοποτόν, καὶ ὀχυρώσας τὰς θέσεις ταύτας μετὰ ἱκανῶν στρατιωτῶν καὶ προφυλακῶν, παρετήρει τοῦ ἐχθροῦ τὰ κινήματα.

Κατὰ τὴν 14 τοῦ μηνὸς τὸ πρῶν ἐφάνησαν εἰς Χόβολην ἕως 250 ἵππεις, τοὺς ὁποίους καταδάντες οἱ ἡμέτεροι ἐκτύπησαν ἀνδρείως, καὶ τοὺς ἠνάγκασαν εἰς ὀπισθοδρόμην. Ἄλλοι δὲ ἕως 500 ἐχθροὶ περάσαντες διὰ νυκτὸς ἔφθασαν εἰς Τριπόταμον, καὶ μέρος αὐτῶν ἀνέβησαν εἰς Βερσίτζιον. Οἱ εἰς Τριπόταμον προχωρήσαντες, μὴ εὐρόντες ἀντίστασιν ἐμβῆκαν εἰς τὸ ἐκεῖ νεόκτιστον μοναστήριον· ἐφόνευσαν τὸν κτίτορα αὐτοῦ καὶ τινὰς ἄλλους ἱερυμένους καὶ λαϊκοὺς, καὶ ἐστράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω· οἱ δὲ εἰς Βερσίτζιον εἰσβαλόντες ἐκτυπήθησαν γενναίως παρὰ τῶν ἐγκατοίκων καὶ ἄλλων ἐκεῖ εὐρεθέντων, καὶ οὕτω δὲν ἐδυνήθησαν νὰ βλάβωσιν· ἐκτυπήθησαν προσέτι καὶ εἰς Νάσιαν καὶ Σκούπην. Οἱ ἐχθροὶ ἐπιστρέφοντες ἐδοκίμασαν καὶ δεύτερον νὰ εἰσβάλωσιν εἰς Σοποτόν· ὅθεν συνήχθησαν πάλιν εἰς Χόβολην περισσότεροι ἢ τὸ πρότερον· ἀλλ' εὐρεθεὶς ἐκεῖ ὁ Κ. Νικόλαος Φάσος μετὰ ὀλίγων στρατιωτῶν ἐκτύπησεν αὐτοὺς, καὶ ἀπεδίωξε. Τὴν ἐρχομένην νύκτα ἔμειναν οἱ ἡμέτεροι, οἱ μὲν εἰς Χόβολην, οἱ δὲ εἰς τὴν ράχιν τοῦ Σοποτοῦ, φυλάττοντες τὰς δύο θέσεις ταύτας, καὶ προσέχοντες ἐπιμελῶς εἰς τοῦ ἐχθροῦ

τὰ κινήματα. Τὴν 15 τοῦ μηνὸς τὸ πρῶν ἐν σῶμα ἐχθρικόν, ἀπὸ 1000 περίπου πεζῶν καὶ ἱππέων συσταμένον, ἐφάνη εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Μοστιτζίου καὶ Κλιτόρου. Ἐδόθη ἀμέσως ἡ εἰδήσις περὶ τούτου καὶ πρὸς τὸν Κ. Γεώργιον Λεχουρίτην, εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον εὐρισκόμενον, καὶ οὗτος ἀφήσας τοὺς ἀναγκαίους εἰς φύλαξιν στρατιώτας, παραλαβὼν τοὺς λοιποὺς ἔδραμεν εἰς Μοστιτζιον καὶ Κλιτόρον, καὶ κτυπήσαντες τοὺς ἐχθροὺς ἐμπόδισαν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς Μοστιτζιον. Ὀλίγοι δὲ τινες τῶν ἐχθρῶν ἐπρόφθασαν καὶ ἐμβῆκαν εἰς Κλιτόρον, καὶ ἐλεηλάτισαν ὀλίγας τινὰς οἰκίας· ἀλλ' ἐδιώχθησαν καὶ αὐτόθεν βεβλαμμένοι. Ὁ στρατηγὸς Σωτήριος Θεοχαρόπουλος, καὶ τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Ἀ. Λόντου προκατέλαβον τὴν σκάλαν τῶν Σουδενῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ προχωρήσαντες ἕως εἰς τὸ γεφύρι τοῦ Ἀμπίπαγα, καὶ ἰδόντες τὴν θέσιν αὐτὴν προκατειλημμένην ἐπέστρεψαν εἰς Καρνέσι. Τοιοῦτοτρόπως ἐμποδισθέντες οἱ ἐχθροὶ ἀπὸ τοῦ νὰ προχωρήσωσι καὶ περαιτέρω τῆς Κατζάνας, καὶ τοῦ Λιβαρτζίου ἐπέστρεψαν. Τὰ ἀντιταχθέντα εἰς τὸν ἐχθρὸν στρατεύματα ἔδειξαν ἀνδρίαν τῶντι, καὶ καταφρόνησιν πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶναι ἄξια ν' ἀπολαύσῃ τοὺς δικαίους ἐπαίλους.

Ὁ ἐχθρὸς εἰσέβαλε συγχρόνως καὶ εἰς τινὰ χωρία τῆς Καρυταίνης, ἀλλ' ἐκτυπήθη καὶ αὐτόθι. Κατὰ γράμματα ἀπὸ 16 τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς ἐκ Σφυρίδας, χωρίου τῆς Καρυταίνης, οἱ ἐχθροὶ ἐπεριφέροντο ὀκτὼ ἡμέρας ἀπὸ Γρανίτζας ἕως εἰς Σφυρίδα, καὶ ἐκεῖθεν ἕως εἰς Λάστα, καὶ ἐντεῦθεν πάλιν εἰς Γκιούσι. Τρεῖς ὑπῆγαν κατὰ τῶν εἰς Σφυρίδα, καὶ τρεῖς ἀπεκρούσθησαν βεβλαμμένοι, καὶ κατὰ τοὺς μικροὺς αὐτοὺς πολέμους ζημιοῦται πάντοτε ὁ ἐχθρὸς. Οἱ Σφυριδιῶται, οἱ Μαγουλανῖται, Βαλτεσινιῶται καὶ Ἀγριδολαστιῶται ἐφόνευσαν περὶ τοὺς πενήκοντα καὶ ἐξώγησαν δεκάπεντε. Μεταξὺ τῶν φονευμένων ὑπῆρχε καὶ τις μεγάλος, σχετικὸς τοῦ Ἰμπραχίμη. Οἱ δὲ Γρανιτζῖοι ἐφόνευσαν ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν.

Ὁ δὲ στρατηγὸς Σ. Σταϊκόπουλος μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἐνεδρεύσαντες τὴν 16 πρὸς τὴν 17 τοῦ μην-

νός· ἐφονεύσαν ἱκανούς τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἐπίασαν ἐπὶ τὰς ῥυτίδας.

Κατὰ δὲ τὴν 17 τοῦ μηνὸς τούτου περὶ τὸ δειλὸν πεντήκοντα ἐχθροὶ, πεζοὶ καὶ ἵππεις, ἐξεληνύοντο τῆς Τριπολιτζᾶς, καὶ διευθυνόμενοι πρὸς τὰ ἀσπίδια, εἰς τὸν Μύτικαν τοῦ Μπενδενίου (Δέσποῦ οὕτω καλουμένην, ἀπέχουσαν τῆς πόλεως σχεδὸν μίαν ὥραν) ἀπήντησαν τὸν χιλιάρχον Κωνσταντίνον Καρῶνιν Τζεπιανίτην μετ' ἄλλων τριάκοντα Ἑλλήνων. Οὗτοι ἀντισταθέντες ἐκτύπησαν τοὺς ἐχθρούς· ἐφονεύσαν ὀκτὼ ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐξώγησαν ἄλλους ὀκτὼ ἑλαβὸν καὶ ἐξ ἑῶα. Ὁ εἰρημένος χιλιάρχος ἀγωνίζετο ἐξ ἀρχῆς τοῦ πολέμου, καὶ μάχεται τῷ νύττι ὑπὲρ πατρίδος καὶ πατρίδος, καὶ διὰ τοῦτο τιμᾶται κατ' ἀξίαν. Ἀλλ' ὡς εὐχθήμεν καὶ ἄλλοτε, εὐχόμεθα πάλιν, τὰ μικρὰ κατορθώματα νὰ γενῶσι μεγάλα.

— Ὁ Κορινθιακὸς κόλπος εὐρίσκειται ἀπὸ πολλοῦ εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐλευθέρως μετακομίζονται εἰς Σάλωνα, Δομπρέναν καὶ Ψάθαν τροφαὶ καὶ πολεμεφόδια διὰ τοὺς ἐχθρούς. Τὸ κακὸν τοῦτο θέλοντες νὰ ἐμποδίσωσιν οἱ χρηστοὶ πολῖται, Χρῆστος Παλαιογιάννης καὶ Δημήτριος Μεσηγιάννης ἀπεφάσισαν κατὰ γνώμην καὶ τοῦ στρατηγοῦ Γ. Καραϊσκάκη, καὶ ἠγόρασαν ἐν πλοιάριον, τράταν, καὶ μετὰ τὸ πλοιάριον τοῦτο, ἔχοντες καὶ 27 ἀνδρείους συντρόφους ἐξέπλευσαν. Ἐμῶν προσηνέτι καὶ 200 στρατιῶται εἰς μικρὰ ἄλλα πλοιάρια, καὶ ὅλοι ὁμοῦ ὑπῆγαν πρῶτον εἰς τὸν λιμένα τῆς Δομπρένας, ὅπου εὐρίσκοντο ἑπτὰ ἐχθρικά πλοῖα· ἀλλὰ δὲν ἠμπούρεσαν οἱ ἡμέτεροι νὰ ἐπιχειρήσωσι 7 κατ' αὐτῶν, ὡς ὄντες προδομένοι. Ἀνεχώρησαν λοιπὸν ἐκεῖθεν, καὶ μόνον τὸ μικρὸν πλοιάριον ὑπῆγεν εἰς τὸν λιμένα τῶν Σαλώνων. Κατὰ τὴν 17 τοῦ μηνὸς ἐκτύπησαν διὰ νυκτὸς μίαν ἐχθρικὴν γολέταν, τὴν καλειοτέραν εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, καὶ, θεοῦ βοηθοῦντος, ἐκυρίευσαν τὸ πλοῖον. Δύο τῶν ἡμετέρων ἐφονεύθησαν, καὶ ἑπτὰ ἐπληρώθησαν. Πλησίον τῆς γολέτας εὐρέθη, κατὰ κακὴν τύχην, πλοῖον ἐμπορικὸν φέρον σημαίαν Σαρδηνικὴν. Τὸ πλοῖον τοῦτο ἐπυροβόλησε τοὺς ἡμετέρους, καὶ οὕτως εἰδωποίησε τοὺς Τούρκους 18 ὄντας, μετὰ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ δύο χριστιανοί. Ἄν τὸ ἐμπορικὸν πλοῖον δὲν ἐπυροβόλει, οἱ Τούρκοι ἤθελον καταληφθῇ κοιμώμενοι, καὶ οὕτω δὲν ἤθελε βλαφθῇ κανεὶς τῶν ἡμετέρων. Ἡ γολέτα εἶναι ἀρίστα ὠπλισμένη· ἔχει δέκα κανόνια, καὶ ἄλλα ὅπλα ἀναγκαῖα, καὶ δέλει χρησιμεύσει πολὺ εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον. Ἡ τόλμη καὶ ἡ ἀνδρία τῶν ὀλίγων τούτων θαλασσινῶν εἶναι μεγάλη, καὶ παντὸς ἐπαίνου ἀξία.

— Μανθάνομεν ἐκ Σύρας ἀπὸ πλοίων, φθασάντων ἐκεῖ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι εἰς τὴν βασιλικὴν τῆς Περσίας οἰκογένειαν ἐκινήθησαν πάλιν στάσεις, καὶ ὅτι ὁ πρεσβύτερος τῶν πολυπληθῶν υἱῶν τοῦ βα-

σιλέως ἀπεισπάτητε κατὰ τοῦ πατρὸς, καὶ ὁ πατὴρ εὐρέθη ἀναγκασμένος νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν βοήθειαν τῆς Ῥωσσίας. Ἀλλὰ τοῦτο χρήζει βεβαιώσεως.

— Ἐφημερίδες τῆς δυτικῆς Εὐρώπης ἀναγγέλλουσιν ἐξ εἰδήσεων ἀπὸ Νεοδωράκου (New-York) ἀπὸ 10 Ἰουλίου ὅτι οἱ δύο πρῶτον πρόεδροι τῶν συμπολιτειῶν τῆς ἀρκτῶας Ἀμερικῆς, οἱ Κύριοι Ἰὼν (John) Ἀδάμ (πατὴρ τοῦ νῦν προέδρου, Κυρίου Ἰὼν Κουίν-κη (Quincy) Ἀδάμς), καὶ Ἰεφφερσὼν, ἀπέθανον κατὰ τὴν 4 τοῦ Ἰουλίου, τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν πρὸ πεντήκοντα χρόνων (1776) ὑπεγράφη ἡ περὶ ἀνεξαρτησίας διακήρυξις τῶν συμπολιτειῶν. Καὶ οἱ δύο ἦσαν προδεδηκότες τὴν ἡλικίαν, ὁ πρῶτος 91, καὶ ὁ δεύτερος 84 ἐτῶν.

Περίληψις τῶν κατὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ Κιουταχῆς ἀφ' οὗ ἀπάτητε μετὰ τὴν δολερὰν τοῦ πονηρίαν ὅλους τοὺς ὀπλαρχηγούς τῶν ἐπάνω μερῶν, ἐκίνησεν ἡσυχὰ ἐναντίον τῶν Ἀθηνῶν. Τὴν 27 Ἰουλίου ἐπαρουσιάσθη ἐξωθεν τῆς πόλεως μετὰ ὅλας τοὺς δυνάμεις, συνισταμένας ἀπὸ 6000 πεζικῶν, 2000 ἵππικῶν, καὶ πυροβολικῶν δυνατὸν ἀπὸ κανόνια 20, τὰ μεγαλῆτερα 18 ὀκάδων, γρανάτας 2, καὶ μορτάρια 4, τὸ μεγαλῆτερον 66 ὀκάδων. Ἡ πόλις ἐγκαταλελειμμένη ἀπὸ τὰ ξένα στρατεύματα ὑπερασπίζετο ἀπὸ 800 περίπου πολίτας Ἀθηναίους. Ἡ φρουρὰ αὕτη μερισμένη εἰς ἑκτασιν 24 βουρτζίων, μὲ ὅλον τοῦτο εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς πολιορκίας μετὰ μικρὰν βοήθειαν τῆς φρουρᾶς τῆς ἀκροπόλεως, ἔκαμε συχνὰς ἐκδρομὰς ἐναντίον τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου, καὶ τὸ ἐβλάπτε σημαντικά (*). Τοῦ τείχους ὅμως ἡ κατάστασις εἰς ὅσους εἶναι γνωστὴ, καὶ τὸ δυνατὸν πυροβολικὸν τοῦ ἐχθροῦ ἀντέτειναν εἰς τὴν ἀπίφασιν τῶν Ἀθηναίων, οἱ ὅποιοι ἀπεφάσισαν νὰ ἀποθάνουν παρὰ νὰ ἀφήσουν τὴν πόλιν εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ βάρσαρος Κιουταχῆς, μὴν ὑποφέρων τὴν καταφρόνησιν τῶν Ἀθηναίων εἰς τὰς δυνάμεις του, τὴν καθημερινὴν ζημίαν ἀπὸ τὰς ἐκδρομὰς, ἀπεφάσισε νὰ μεταχειρισθῇ τὴν δύναμιν τοῦ πυροβολικοῦ του, τὸ ὁποῖον καὶ ἔστησεν ἐναντίον τῶν τειχῶν τῆς πόλεως· ἐκτύπησεν ἀκατάπαυστα τὸ ἀδύνατον τοῦτο τεῖχος, τὸ ὁποῖον ὄν παλαιὸν, καὶ μόνον, ἐβλάπτετο ὀχι ὀλίγον· ἡ ἐπιμονὴ ὅμως τῶν ἀκουράστων Ἀθηναίων μετὰ κόπους συνεχεῖς καὶ μεγάλους ἔκαμε ν' ἀνθέξῃ ὑπὲρ πάντα λόγον εἰς μίαν τοιαύτην δύναμιν, καὶ τοιοῦτον πυροβολικὸν τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ ἡμέρα ἦτον διωρισμένη εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῶν τειχῶν ἐναντίον

(*) Εἶναι ἀξιοσημείωτος ἡ μάχη τῆς 4 Ἰουλίου εἰς τὸ πεδῖον τοῦ Λυκαίου. Οἱ Ἕλληνες ἐξεληνύοντες ἐκινήσαν τὸ ἱππικὸν τοῦ ἐχθροῦ εἰς πέραν τοῦ Λυκαίου· ὥστε τὸ ἠνάγκασαν ν' ἀφήσῃ τὰ ἄλλα, καὶ νὰ πιάσῃ τὸν λόφον τοῦ Ἀγγέλιου, διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ. Ἡ φρουρὰ τοῦ ἐχθροῦ εἶναι μεγάλη, καὶ ἐπληρωμένη ἀπὸ εἰς αἰχμαλώτων, τὸν ὅποιον ἐπικαταλεῖ ὑστερον. Περισσότεροι τῶν 300 ἐφονεύθησαν, καὶ ἐπληρώθησαν.

τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἡ νύκτα ἐπροσκαλοῦσε τοὺς πολιορκιμένους εἰς ἐπιδιόρθωσιν τῆς βλάβης, τὴν ὅποιαν ἐπροσενόουν εἰς τὰ τεῖχη τὸ πυρροδικόν. Εἰς τὸ δεινὸν ἐβλεπέ τις καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀξιωματικούς τῆς φρουρᾶς συνεργοῦντας μὲ τὸ παραδειγμά των. Ἦλθεν ὁμως ἡ ἀκαταμάχητος ἀνάγκη ἐναντίον εἰς τὴν γενναίότητα καὶ καρτερίαν τῶν Ἀθηναίων. Τὸ τεῖχος κτυποῦντο ἀδιακόπως εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς πολιορκίας μὲ μεγάλην ἐσμὴν ἐκατόντησε πλέον ἀδύνατον ν' ἀποταπεινῇται εἰς τὴν ἐπιμονὴν τῶν ὑπερασπιστῶν του. Ἀνοίχθησαν πολλοὶ δρόμοι εἰς τὴν λύσσαν τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ὅποιος, βλέπων εὐκολυμένον τὸν σκοπὸν του, ἐσυναξεν ὅλας τὰς δυνάμεις πλησίον τῆς πόλεως, καὶ ἀποφάσισε τὴν ἐφοδὸν τὴν 3 τοῦ Αὐγούστου. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐκαταγίνοντο ὅλην ἐκείνην τὴν νύκτα εἰς τὸ νὰ γεμίσουν τὰ χαλασμένα μέρη τοῦ τεύχους. Ὁ ἐχθρὸς παρατηρήσας εἰσέπεσεν εἰς μίαν θέσιν τοῦ κατεδαφισμένου τεύχους· οἱ φύλακες ἐκαταγίνοντο δι' ὅλης τῆς νυκτὸς νὰ σκάπτουν, καὶ νὰ ἀγωνίζονται νὰ διορθώσουν τὸ ἀδιόρθωτον ἀνοιγμα τοῦ τεύχους· ὁ ἐχθρὸς ὥρμησεν ἐνθουσιασμένος, καὶ οἱ φύλακες μὲ ὀλίγην ἀντίστασιν, μὴν ἔχοντες οὔτε τεῖχος, οὔτε ὁσπίτια ἐκεῖ πλησίον νὰ σταθῶν, ἤναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσουν. Ἡ ἀντίστασις ἔγινεν εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ τεύχους ἀρκετὴ· ὁ ἐχθρὸς ὁμως κυριεύσας ἐκεῖνο τὸ μέρος ἐπροχώρησεν εἰς τὴν πόλιν· ὥστε ἐξ ἀνάγκης ἔγινεν ὑποχώρησις γενικὴ μετὰ μίαν ὥραν. Οἱ Ἀθηναῖοι ὑποχωρήσαντες ὥχυρόθησαν εἰς τὰ περὶ τὴν ἀκρόπολιν ὁσπίτια, καὶ ἐπολέμησαν ἀρκετὰ, κατέχοντες τὰς περὶ τὸ φρούριον θέσεις. Ἡ κυριευσὶς τῆς πόλεως, καὶ τὸ πυρροδικόν τοῦ ἐχθροῦ, μ' ὅλον ὅτι δὲν ἐπροξένησαν μεγάλην πραγματικὴν ζημίαν, ἔκαμαν ὁμως αἰσθαντικωτέραν, καὶ τρομερωτέραν τὴν πολιορκίαν εἰς τοὺς στρατιώτας. Ἡ φρουρὰ τῆς ἀκροπόλεως ἐναντίον εἰς τὰς πρὸς αὐτοὺς ἐνεργεσίας τῶν Ἀθηναίων ὀλοκλήρους πέντε χρόνους, ἐναντίον εἰς τὰ φρονήματα τοῦ ἀρχηγῶ των, καὶ πληρωμένη τοὺς μισθοὺς, ἐδόθη εἰς λειψοταξίαν· ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι καίόμενοι ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ σώσουν τὸ φρούριον, διὰ τὴν ἐλευθέρωσιν τοῦ ὁποίου ἔκαμαν τόσας καὶ τόσας θυσίας, μ' ὅλον ὅτι ἀνέτοιμοι εἰς τὴν πολιορκίαν, καὶ πολλοὶ γυμνοὶ, κατεφρόνησαν ὁμως πᾶν ἐμπόδιον, καὶ ἔξω ἀπὸ ὀλίγους, οἱ ὅποιοι ἐβγήκαν συνοδεύοντες τὰ γυναικίαια, ὅσα εὐρέθησαν εἰς τὴν πόλιν, ἐστάθησαν οἱ λοιποὶ νὰ ὑπερασπίζον τὴν γῆν, ἡ ὅποια σκεπάζει τὰ λείψανα τῶν παλαιῶν καὶ νέων ἡρώων, καὶ νὰ ταφῶν μαζὶ μὲ τὰ ἀθάνατα ἔργα τῶν προγόνων των.

Ἄλλ' ἔχετε χρηστὰς ἐλπίδας, Ἕλληνες! Ἡ φρουρὰ, ἡ ὅποια ὑπερασπίζεται τὴν σήμερον τὴν ἱερὰν ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, εἶναι πολιτικὴ ἐθνικὴ, καὶ μὴ ἀμφισβῆσθε ὅτι θέλει δώσει νέας ἀφορμὰς ἡρωϊσμοῦ εἰς τοὺς Ἕλληνας. Ὁ διοικητὴς τοῦ φρουρίου, συνωδευμένος ἀπὸ συναγωνιστὰς φιλοτίμους καὶ ζηλωτὰς, μᾶς ὑπόσχεται ἐπιμονὴν σταθερὰν, καὶ ἀτρόμη-

τον. Ἀλλὰ κινήσατε καὶ σεῖς πρόθυμοι ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ὅποιος μολύνει τὴν ἱερωτέραν γῆν τῆς Ἑλλάδος, καταπατῶν καὶ ἀνασκάπτων τὰ μνήματα τῶν σωτῆρων τῆς πατρίδος ἐναντίον τῶν βαρβάρων Περσῶν, τοῦ Μιλτιάδου, τοῦ Θεμιστοκλέους, τοῦ Ἀριστείδου, τοῦ Κίμωνος. Σεδασθῆτε τὰ ἀθάνατα ἔργα τῶν προγόνων μας, τὰ ὅποια συντρίβει ἀνηλεῶς ὁ βάρβαρος Κιουταχῆς. Ἡ βαρβαρότης ἠγγίσεν ὅλους τοὺς χριττιανούς τῆς Εὐρώπης, τοὺς ὁποίους μὴν ἀμφισβῆσθε ὅτι θέλετε ἔχει συναγωνιστὰς θερμούς, καὶ τῶν ὁποίων τὴν ἐκδίκησιν τρέμει καὶ αὐτὸς ὁ βάρβαρος ἐχθρὸς.

Ἐκ τοῦ φρουρίου τῶν Ἀθηνῶν 1826 Αὐγούστου 29.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος μηνὸς μετέβη εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν καὶ ὁ στρατηγὸς Κ. Δημῖος Καλτζᾶς. Ὁ γενναῖος αὗτος πολεμικὸς, καὶ ἀγαθὸς πολίτης, γέννημα τῆς ἐπαρχίας Λιδωρικίου, ἐφύλαξεν εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς ζωῆς του μῖσος, ἀσπονδὸν κατὰ τῶν τυράννων τῆς Ἑλλάδος. Τρομερὸς πάντοτε εἰς τοὺς ἐχθροὺς, ὅσοι τὸν ἐγνώριζον, δὲν ἔλαβεν οὐδὲ μικρὰν ἀντίστασιν εἰς τὸ νὰ ὑποτάξῃ τοὺς εἰς τὰς ἐπαρχίας Λιδωρικίου καὶ Μαλαντρινίου κατοικοῦντας καὶ παροικοῦντας Τούρκους εἰς τὴν πρώτην ἀρχὴν τῆς ἐπαναστάσεως· ἐξετάθη εὐθὺς μὲ μεγάλην ὁρμὴν, καὶ ἐφθασεν ἕως εἰς τὰ τεῖχη τῆς Ναυπάκτου. Εἰς τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, ἐν ᾧ οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων Σαλῶνων Μαυρολιθαρίου ἐπολιορκούντο ἀπὸ τοῦ Δελχὰ Φέζον μὲ χιλίους διακοσίους ἐχθροὺς, ὥρμησε μὲ ἐξήντα μόνον στρατιώτας, κατεδίωξε τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἔλαβεν εὐκαιρίαν, νὰ διασωθῶσιν οἱ κάτοικοι ὑπὲρ τὰς χιλίας ψυχάς. Ἐπολέμησε γενναίως ὁμοῦ μὲ τὸν Ἰ. Γούραν καὶ Χρήστον Κσμά Σουλιώτην εἰς τὸν Ἀετὸν, θέσιν ὀχυρὰν πλησίον τῆς Τωάτης, πρωτευούσης πόλεως τῆς Νεαπάτρας. Ἐγένετο συμμέτοχος τῆς δόξης τῆς λαμπρᾶς νίκης τῶν Βασιλικῶν, ἀποστείλας τριακοσίους ἐκλεκτοὺς στρατιώτας· ἦτον συναγωνιστὴς ἄσκνος εἰς τὰς κατὰ καιροὺς γενομένας ἐφοδούς ἐναντίον τῆς ἀνω εἰρημένης Τωάτης, ἡ ὅποια διὰ τὴν ὀχυρότητα καὶ τὴν μετὰ τοῦ Ζητουρίου γειννίασιν ἔμεινε μέχρι τοῦδε ἀνάλωτος. Ἦτον ἐπίσης συναγωνιστὴς εἰς τὴν λαμπρὰν νίκην τῆς Ἀμυλιανῆς, καὶ ἐξεστράτευε πολλάκις εἰς τὰ μέρη τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος πρὸς βοήθειαν τῶν ἐκεῖσε καταπολεμουμένων συναδελφῶν, καὶ ἐσχάτως ἀπέστειλεν εἰς Μεσολόγγιον τὸν γενναῖον ἀνεψιόν του Καλύβαν, ἐν ᾧ αὐτὸς παρέμενεν εἰς τὸ ἐκτὸς Μεσολογγίου στρατόπεδον. Ἐν συντόμῳ ἄξιός ἀρχηγὸς τῶν ἀνδρείων κατοίκων τοῦ Λιδωρικίου, δὲν ἐφάνη ποτὲ ἀμελὲς ἢ ἀργοκίνητος, ὅσας αἱ περιστάσεις τοῦ πολέμου ἀπαιτοῦσαν συνδρομὴν καὶ ταχεῖαν βοήθειαν. Καὶ ἐσχάτως μὴ Δελχῆτας νὰ δείξῃ οὔτε φαινόμενα σημεία ὑποταγῆς εἰς τοὺς ἐχθροὺς, καὶ νὰ ἀμαυρώσῃ διὰ τούτων τὰ ἐλεύθερα φρονήματά του, μετέβη εἰς Πελοπόννησον, ὅπου ἐνησχολεῖτο εἰς τὸ νὰ ἐπιστρέψῃ μετὰ στρατευμάτων εἰς τὴν στερεὰν Ἑλλάδα, δια-

να ἀποδιώξωσι τοὺς κατὰ τὰς διαφόρους ἐπαρχίας ἀποπαρμένους Τούρκους. Ἀποδείξεις ἀναντίρρητος τῶν καθαρῶν περὶ πατρίδος καὶ φιλελευθέρων φρονημάτων εἶναι, ὅτι καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην ἀγωνίαν τοῦ παύτου παραφρονῶν δὲν ἔλεγεν ἄλλο, εἰμὴ, „Μακρὰν ἀπὸ τούτων Τούρκους. Ὁ σταυρὸς θὰ νικήσῃ.

Γ. Α.

Μία ἐπιστολὴ τῶν Κυρίων προκρίτων τῆς Ὑδρας, ἀποτεινομένη εἰς τοὺς ὀπλαρχηγούς τῆς ἡρωϊκῆς φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου, δημοσιεύθη εἰς τὸν Ἀριθ. 240 τοῦ Φίλου τοῦ Νόμου, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἤθελε φανερὰ παράλογον τὸ νὰ κάμω τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουσι βάσιν στερεὰν τὸ φιλοδίκαιον, καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἀθωότητος.

Ἄν εἶναι δίκαιοι οἱ κατὰ τῶν πρωταιτίων τῶν ταραχῶν τῆς Πελοποννήσου ἀποσταθευόμενοι πικροὶ ἔλεγχοι εἰς τὴν ἄνω εἰρημένην ἐπιστολὴν, τοῦτο δὲν νομίζω χρεὸς ἰδικόν μου οὔτε νὰ τὸ ἐξετάσω, οὔτε νὰ δημοσιεύσω τὴν γνώμην μου. ἐκεῖνο ὅμως, ὅπερ με ἐφάνη ἀδικον εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν, εἶναι τὸ νὰ συμπερισπασθῶνται εἰς τὴν γενικὴν ταύτην κατηγορίαν ὅλοι οἱ ὀπλαρχηγοὶ τῆς ἡρωϊκῆς (ὡς ὁμολογοῦσιν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι Κύριοι) φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου, ἐν ᾧ οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν εἶναι ὅλως διόλου ἀτεύθυνοι. Ἄς ἐξηγηθῶμεν περὶ τούτου πλατύτερον.

Οἱ διασωθέντες ἐκ τῆς φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου ὀπλαρχηγοὶ, ἀφ' οὗ ἐνδόξως ἐξηλθον ἀπὸ τὸν ἱερὸν ἐκεῖνον περίβολον, ὅπου ἀντεπάλαισαν ἐπὶ πολὺν χρόνον ὁ χριστιανισμὸς καὶ ἡ ἐλευθερία, μετὰ τὴν ἀσέδειαν καὶ τὸν ἀνδραποδισμόν, ἐσύρθησαν γυμνοὶ, ἀνυπόδητοι, ἀσθενεῖς, πληγωμένοι, πεινασμένοι καὶ μορφὴν μόνον ἀνθρώπου φέροντες ἕως εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ναυπλίου, τὴν καθέδραν τῆς διοικήσεως.

Μόλις συνήλθον ἀπὸ τὰς ἀπεριγράπτους κακουχίας, καὶ ἐθεράπευσαν τὴν ἐσχάτην ἐνδειάν των μετὰ τὴν γενναίαν, ἀλλὰ μικρὰν ὥς πρὸς τὰς ἀνάγκας των συνεισφορὰν τῶν κατοίκων τοῦ Ναυπλίου, καὶ εὐθὺς ἀρχίσαν πάλιν νὰ ἐκπληρῶσιν ἀκριβῶς τὰ πρὸς τὴν πατρίδα χρέη των. Οἱ ἐγχώριοι Μεσολογγίται ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Γιαννάκη Ῥαζῆ, καὶ Μήτρου Δελιγεωργη εὐρίσκονται εἰς τὴν φρουρὰν τῶν ὀχυρωμάτων τῶν Μύλων καὶ τοῦ Καστελίου. ἄλλοι (*) ἐξεστράσαν πρὸ καιροῦ εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς Ἀττικῆς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ Καραϊσκάκη. ἀπὸ τοὺς εὐρίσκομένους εἰς τὸ φρούριον τοῦ Παλαμηδίου εἰς τὸν Ἀριθ. 89 ἀνέφερεν ἡ γενικὴ Ἐφημερίς τὰ ὀνόματα ἐκείνων, ὅπου μετὰ κοινὴν ὅλης τῆς ἐν Παλαμηδίῳ φρουρᾶς στρατιωτικὴν συνδρομὴν ἐξεστράτευσαν εἰς τὴν Ἀττικὴν. Εἶναι γνωστὴ ἡ ἀνδραγαθία, τὴν ὁποίαν ἔδειξεν μέρος αὐτῆς τῆς φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου εἰς

τὴν περὶ Τριπολιτζάν μάχην ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Νικήτα. Μένουσι καὶ εἰς τὴν φρουρὰν τοῦ Παλαμηδίου εἰσέτι ἑπτὰ ἐκ τῶν εἰρημένων ὀπλαρχηγῶν (*). Εὐρίσκονται καὶ πολλοὶ ἀσθενεῖς (**) ἢ ἀσχολημένοι εἰς οἰκιακὰς ὑποθέσεις των [***].

Ἐκ τούτων φαίνεται προφανέστατα, ὅτι οἱ περισσότεροι ἐνεργῶσιν εἰς τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα μετὰ τὴν αὐτὴν ζέσιν καὶ δραστηριότητα, καὶ μικρὸν μέρος, μικρότατον ἴσως ἡμπορεῖ νὰ λάβῃ δικαίως τὴν πρὸς ὅλους ἀποτεινομένην κατάκρισιν.

Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἠγωνίσθησαν τότεν καιρὸν εἰς τὴν μακρὰν καὶ πολυώδυνον ἐκείνην πολιορκίαν. ἔβαψαν τὰ χρώματα τῆς ἱερᾶς ἐκείνης γῆς μετὰ τὸ αἷμα των. ἔγινεν ἡ πόλις ὅλη δυσιασθήριον, ὅπου ἐπρόσφρην ἐλκαυτώματα γονεῖς, ἀδελφοὺς, γυναῖκας, τέκνα, συγγενεῖς, καὶ παλαιοὺς συντρόφους. ἀφ' οὗ ἀκόμη καὶ τώρα δὲν ἀπηύδησαν, δὲν ἀποφεύγουσι τὸν πόλεμον, ἀλλὰ φιλοτιμοῦνται, ποῖος νὰ πρωτοτρεξῇ εἰς τὸν ἀγῶνα (****). ἐν ᾧ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἀπὸ πολυαγρίθμων συγγενεῖς ἔμειναν μόνοι, μονώτατοι. στοχάζομαι, ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ γίνεταί μεταξὺ ἐνόχων καὶ ἀθῶων ὀρθὴ καὶ δικαία διάκρισις.

Εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι οἱ Κύριοι πρόκριτοι τῆς Ὑδρας ἀπὸ καμμίαν ἄλλην αἰτίαν δὲν παρεκινήθησαν, εἰμὴ ἀπὸ ζῆλον πατριωτικόν. ἀλλὰ πρέπει νὰ τοῦς ἐνθυμίσωμεν ὅτι τὰ σέσηπώτα μέλη χρειάζονται σίτηρον καὶ πῦρ, διὰ νὰ θεραπευθῶσι. τὰ ὑγιᾶ ὅμως διὰ σφοδρῶν προσβολῶν πληγόνονται, καὶ τόσῳ μᾶλλον, ὅσον εἶναι πλέον εὐαίσθητα.

Ἐκρίνα εὐλογον νὰ δημοσιεύσω τούτην μου τὴν γνώμην ὅχι μετὰ σκοπὸν νὰ ἐλέγξω ἢ νὰ κατακρίνω τινὰ, ἀπαγε! ἀλλὰ μόνον καὶ μόνον νὰ ὑπερασπισθῶ τὴν ἀθωότητα τῶν κατ' ἀγνοίαν βέβαια κατηγορηθέντων ὀπλαρχηγῶν, ἐνώπιον τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πατρίδος μας, καὶ ἐνώπιον τῶν φιλανθρώπων χριστιανῶν τῆς Εὐρώπης, οἱ ὅποιοι ἐπιδαφιλεύονται καθ' ἐκάστην τοσαύτας τιμὰς καὶ προσφοράς εἰς τὴν ἡρωϊκῶς διασωθεῖσαν αὐτὴν φρουρὰν, καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι οἱ Κύριοι πρόκριτοι τῆς Ὑδρας δέλου ἀναγνώσει μετὰ μεγάλην εὐαρέσκειαν τὴν γνώμην μου ταύτην, βλέποντες ὅτι σπεύδω νὰ θεραπεύσω μίαν πληγὴν, τὴν ὁποίαν εἰς ἀθῶους ἀδελφούς των κατ' ἀγνοίαν ἐπρόξενον.

Ἐν Ναυπλίῳ 1826 Σεπτεμβρίου 16.

Γεώργιος Αἰνιάν.

(*) Οἱ εἰς τὴν φρουρὰν τοῦ Παλαμηδίου μέναντες μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Θεοδωρᾶκη Γρίβα εἶναι ὁ Γαλάνης Πάνου, Κωνσταντὴς Δροσίνης, Γιαννάκης Κεutzαφτόπουλος, Χρήστος Τζαούσης, Κώνστας Καπογεωργάκης, Ν. Κασμεύλης, καὶ Γ. Γεραθανάσης.

(**) Ἀσθενεῖς ὁ Δημήτριος Μακρῆς, ὁ Γ. Βαλτινός, καὶ ἄλλοι τινες.

(***). Οἷον ὁ Ἀνδρέας Ἰσκού, Ἀποστολάκης Κουτούρης καὶ ἄλλοι.

(****) Ἄς ἀναγνώσῃ δεξιόθι τὸν Ἀριθ. 89 τοῦ Γεν. Ἐφημερίδος.

(*) Οἱ εἰς τὴν φρουρὰν τοῦ Παλαμηδίου μέναντες μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Θεοδωρᾶκη Γρίβα εἶναι ὁ Γαλάνης Πάνου, Κωνσταντὴς Δροσίνης, Γιαννάκης Κεutzαφτόπουλος, Χρήστος Τζαούσης, Κώνστας Καπογεωργάκης, Ν. Κασμεύλης, καὶ Γ. Γεραθανάσης.